AUGUSTINUS
Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 64r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26831
Copyright: Admont, Benediktinerstift

uideri potē separatio naturarū. Qd aū seqt̄ & cū uenerit ille arguet mundū de peccato. J de iustitia J de iudicio. de peccato q̄dē q̄a ñ credunt in me. de iustitia ū q̄a ad patrē uado & iā ñ uidebitis me. de iudicio aū q̄ p̄n ceps mundi hui⁹ iudicat⁹ ē tāquā solū peccatū sit ñ credere in xp̄m. & tāquā ipsa sit iustitia ñ uidere xp̄m. J tāq̄ ipsū sit iudiciū qd p̄nceps hui⁹ mundi hoc ē diabolus iudicat⁹ ē. ualde latebrosū ē. nec isto sermone coartandū ne fiat obscuri⁹ breuitate. s; alio potī⁹ q̄ntū dn̄s adiuuerit explicandū. Sermo. xc. v. de proposito capitulo.

PROMITTENS DNS MISSVRŪ SE SPM SCM CŪ VENERIT IN quit ille arguet mundū de peccato J de iustitia & de iudicio. Qd ē hoc. Nūq̄dnā dn̄s xp̄c ñ arguit mundū de peccato cū ait. siñ uenisse J locut⁹ fuisse eis peccatū ñ haberent. nē aū excusationē ñ haberent de peccato suo. s; ne forte q̄s dicat hoc ad iudeos p̄p̄e p̄tinere ñ ad mundū. nonne ait alio loco. si de mundo ēēt⁹ mundus qd suū erat diligeret. Nūq̄d ñ arguit de iustitia ubi ait. pat̄ iuste mundū te ñ cognouit. Nūq̄d ñ arguit de iudicio ubi se ait sinistris dictu rū ēē. ite in ignē ētnū q̄ parat⁹ ē diabolo J anglis eī. & alia multa reperiunt̄ in sc̄o euanglio. ubi de his xp̄c arguit mundū. Qd ē ḡ qd tāq̄ p̄p̄e tribuit hoc spū sc̄o. an forte q̄a xp̄c in iudeā tantū gente locut ē mundū ñ uidet̄ arguisse. ut ille intelligat̄ argui q̄ audit arguentē. S p̄c aū sc̄s in discipulis ei⁹ toto orbe diffusis. ñ unā gentē intelligū argui sse. s; mundū. Nā hoc illis ait ascensurus in celū. Non ē uīm nosse tēpora q̄ pat̄ posuit in sua potestate. s; accipietis uirtutē spc̄ sci superuenientē in uos. J eritis mi testes in omī ierusalē J tota iudea. J samaria. & usq; ad fines trē. hoc ē arguere mundū. s; q̄s audeat dicere qd p̄ discipl̄os xp̄i arguit mundū spc̄ sc̄s. J ñ arguat ipse xp̄c cū clamet apl̄s. an uultis experimentū ei⁹ accipere q̄ in me loq̄t̄ xp̄c. Qs ita q; arguit spc̄ sc̄s. arguit itaq; xp̄c. s; q̄ntū m̄ uidet̄ q̄a p̄ spm sc̄m diffundenda erat caritas di in cordib⁹ eōr. q̄ foras mittit timorē q̄ impediri possent ne arguere mundū. q̄ p̄secutionib⁹ frenebat auderent. pp̄tea dū ille arguet mundū. tāquā diceret. ille diffundet in uīs cordib⁹ caritatē. Sic enī timore de pulso. arguendi habebitis libertatē. Sepe aū dixim⁹ inseparabilia ēē opa trinitatis. s; singulatī cōmendandas fuisse p̄sonas. ut ñ solū sine separatione. uerū etiā sine ēfusione juntas intelligat̄ ē trinitas. Exponit de inde q̄d dixerit. de peccato. J de iustitia & de iudicio. De peccato q̄dē inq̄t. q̄a ñ credunt in me. hoc enī peccatū q̄si solū sit p̄ceteris posuit. q̄ hoc manente cetera detinent̄. & hoc discedente cetera remittunt̄. De iustitia ū. q̄a ad patrē uado J iā ñ uidebitis me. Hoc p̄mo uidendū ē. si recte q̄sq; arguit̄ de peccato quom̄ recte arguat̄ J de iustitia. Nūq̄d enī si arguend⁹ ē peccator. pp̄tea q̄a